

Відповідно до Положення про Уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31.05.2006 № 784 «Про заходи щодо реалізації Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», Уповноважений у справах Європейського суду з прав людини є посадовою особою, на яку покладено повноваження щодо забезпечення представництва України в Європейському суді з прав людини (далі – Європейський суд) під час розгляду справ про порушення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), координації виконання його рішень, а також інформування Комітету міністрів Ради Європи (далі – КМ РС) про хід виконання рішень Європейського суду.

Статтею 46 Конвенції та статтею 2 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» передбачено, що остаточні рішення Європейського суду передаються КМ РС, який здійснює нагляд за їх виконанням.

Під виконанням рішення Європейського суду слід розуміти виплату відшкодування, а також вжиття державою додаткових заходів індивідуального характеру, спрямованих на усунення конкретного порушення, визначеного в рішенні Європейського суду, та заходів загального характеру, спрямованих на усунення підстав для надходження до Європейського суду аналогічних заяв проти України в майбутньому.

За цими критеріями КМ РС здійснює оцінку виконання державою рішень Європейського суду, виходячи з інформації, наданої державними органами щодо заходів, вжитих на виконання вказаних рішень. Відповідні положення закріплені у Правилах Комітету міністрів Ради Європи щодо контролю за виконанням рішень Європейського суду та умов дружнього врегулювання від 10.05.2006.

На контролі КМ РС знаходиться група справ «Баз проти України» (заява № 40962/13), до якої входять рішення у справах: «Карпенко проти України» (заява № 23361/15) та «Турдіхояєв проти України» (заява № 72510/12).

Ця група справ стосується, серед іншого, порушення пункту 1 статті 5 («Право на свободу та особисту недоторканість») Конвенції у зв'язку із несвочасним звільненням заявників, які були затримані з метою екстрадиції у 2013 році, так як їхня екстрадиція стала юридично неможливою через те, що строк давності притягнення до кримінальної відповідальності закінчився та через надання заявнику статусу біженця третьою державою, а також у зв'язку з незаконним затриманням заявника з метою застосування до нього екстрадиційного арешту на підставах, які були визнані апеляційним судом необгрунтованими.

У зв'язку з цим та з метою належного звітування КМ РС про хід виконання рішень Європейського суду у цій групі справ прошу надати:

- за 2020-2021 роки (окремо по роках) інформацію про семінари, тренінги, навчальні заходи, які проводилися для суддів, прокурорів, працівників правоохоронних органів, працівників Державних установ кримінально-виконавчої служби по вивченню статті 5 Конвенції «Право на свободу та особисту недоторканість», зокрема щодо застосування до особи тимчасового та/або екстрадиційного арешту, вказавши коли та де вони проводилися.

З метою забезпечення належного звітування КМ РС прошу надіслати відповідну інформацію до 18 лютого 2022 року електронною поштою за адресою: i.haidichuk@mjust.gov.ua.

Принадібно повідомляю, що ознайомитись з повними текстами згаданих рішень Європейського суду українською мовою можна на офіційному сайті Міністерства юстиції України <https://mjust.gov.ua/cat/9329> та на офіційному сайті Європейського суду HUDOC <https://hudoc.echr.coe.int>.